

“Fəxrəddin Manafovun məndən üzr istəməsini gözləyirəm”

Meral Konrat keçmiş tərəf müqabilinin onu aldatdığını deyir

Azərbaycan filminin Təhminəsi, türk aktrisi
Meral Konratın “Report”a müsahibəsi

- Meral xanım, necəsiniz?

- Cox yaxşıyam. “Yaxşıyam” sözünü, görürsünüz, necə düzgün tələffüz edirəm. Mən yaxşı danışram.

- İller sizi heç dəyişməyib. Hazırda önumdə oturan “Təhminə”nin gözəlliyyinə geridə buraxdığı illər daha da tərəvət qatıb. İsteyirəm ki, 1993-cü ilə gedək. “Təhminə” filmi ilə imzınızı atdırığınız o illəri necə xatırlayırsınız?

- Cox gənc idim, mənim Türkiyədə yeni üzə çıxdığım zamanlar idi. Belə bir ssenari geləndə çox sevindim, həm də bir az tədirin olund. Çünki atam və anam Krimda doğulub, onlar çox çətin illər yaşayıblar. Mənə teklif gələndə anam dedi: “Getmə, onlar bizi tapdır. Burda bir tələ var”. Yaziqların gözləri elə qorxub ki, hər şeyi orada yaşananlarla bağlayırdılar. Uzun-uzun səhbətlərinə sonra anamı razı saldım. Ssenari öncə Azərbaycan dilində, sonra türkçə geldi. O vaxtlar çox çətin idi, mən heç nə anlamırdım. Rasim bəy mənə zəng edirdi, “evet”, “evet” deyirdim. Ancaq heç nə başa düşmürdüm. Demə, o da mənim vəziyyətimdə imiş. Deyirdi: “Meral xanım, mən sizinlə danışır, “beli”, “beli” deyirəm, lakin heç nə başa düşmürəm”. Film səsli çəkiliyi üçün bütün ssenarini Azərbaycan dilində əzberləmişdim. Türkçə tərcümələrinə baxaraq, anlayaraq əzberləye bildim ssenarini. Artıq mən Azərbaycan dilində sizin qədər yaxşı danışıram.

Gələk Bakıya gəldiyimi o günlər. Getməmişdən önce Türkiyədə hər kəs məni qorxutmuşdu ki, Bakıya getmə, orada savaş var. Ancaq təbii ki, mən onlara qulaq asmadım və Bakıya getdim. İlk səfərimdə çox böyük otelə qalırdım. Azadlıq meydənindən idi. Ancaq o dönenlərdə oralar qarşılıq idı, çox qorxurdum. Basqınlar olurdular, otelədə hər dəqiqə ne isə baş verirdi. Sonra xahiş etdim, oteli dəyişdilər. Bakıda o vaxt yaşamaq çox çətin idi. İndi o günlərdə əsər-əlamət qalmayıb. Bakı artıq kiçik Avropa şəhəridir.

- Zamanlar “Təhminə” sevgisi üçün işini, həyətini, hər şeyini qurban verərək böyük fədakarlıq nümunəsi olan gənc bir qız idi. Sizce, bu gün elə “Təhminə”lər var mı?

- Təbii ki, var. Belə sevgilər hər dənəmdə olub. Leyli və Məcnun, Fərhad və Şirin. Təhminə kimi yaşıyan, mücəddə edən o qədər insan var ki... Mən özüm də elə bir növ Təhminəyəm. İnsan sevgisi üçün hər şeyi edir. Ona görə də sevmək, sevilmək çox vacibdir.

- Yəqin ki, çəkilişlər zamanı çoxlu məcəra yaşıyanıb...

- O qədər... Haradan başlayıbm, bilmirəm. Öncə o filmde Fəxrəddin oynamırdı. Adel adlı bir rəs aktyor var idi. Çəkilişlərə onunla başlaşıbm. Filmin yarısına qədərini çəkmişdik. Olmadığım səhnələr çəkilişlərdə mən Türkiyəyə gəldim, o zamanlar burada da bir film çəkiliirdim. Bir gün Rasim Ocaqov mənə zəng etdi və dedi: “Meral xanım, bu gənə qədər çəkdiklərimizi sıfırlayırıq”. “Niye? Axi hər şey çox gözəl gedirdi” cavabını verdim. Ocaqov bildirdi: “Yox, çəkdiklərimizi izlədim, Adel sənin yanında çox zəif görüñür. Çox pis oynayıb”. Sənədum: “Bəs nə edəcəyik”. Cavabı belə oldu: “Başdan çəkəcəyik, başqa bir aktyor tapmışam. Onunla yenidən başlayacaqıq”. Beləliklə, Bakıya döndürəm və yenidən başladım. O vaxt Fəxrəddin Manafov Spartaki oynayaqadı. Ancaq Fəxrəddin sözün əsl mənasında möhtəşəm, rəqiblərə bir aktyor idi. Mən de açığı, Adeli bəyənmişdəm, o elə də ürəyini ortaya qoymurdum. Mən oynayırdım, ancaq ondan istədiyim ala bilmirdim. Fəxrəddin çox nizam-intizamlı idi və möhtəşəm oynayırdı. Fəxrəddin oynamasıydı, o film bu qədər uğurlu alınmazdı.

- “Təhminə” filmindən danışub, Xalq artisti, Azərbaycan filminde önemli imzası olan, elə “Təhminə” filminin quruluşçu rejisi-

soruları Rasim Ocaqovdan söz salmamaq günah olar. Rasim müəllimi necə xatırlayırınsınız?

- Onunla bağlı çoxlu xatırlərim var. Allah ona qəni-qəni rehmet etsin. Elə qızıl kimi insan idı ki... Həqiqətən yer üzüne gəlib-getmiş nadir insanlardan idi. Tanış olduğumuz o gün bugünkü kimi gözümüzün önündədir. Mənə dedilər: “Azərbaycandan bir qrup gəlib. Sizi görmək isteyirlər”. O vaxtlar menim yenice üzə çıxdığım zamanlar idi. Cavab verdim: “Niye mən? Məndən də yaxşı aktrisalar var”. Düzdür, çəkildiyim filmlər çox səs salmışdı, mükafatlar alırdı, ancaq məndən də güclüləri vardı. Qapıdan girdim, Rasim bəy məni gördükde “Təhminə”, “Təhminə” deyə qışqırmışa başladı. Mən de şok içində baxıram ki, bu, nə deyir?! Adımın Meral Konrat olduğunu bildirdim. O da “Bilirəm, bilirəm, mən Təhminəni tapmışam, onu deyirəm” söylədi. Sənədum: “Məni elə indicə gördünüz halda, necə qərar verdim?” “Bir həftədir İstanbuldayam, çox sənətçi gəldi, görüşdük, ancaq mən səni axtardırdım” cavabını verdi. Sonra mənə Anar bayın “Bəşmərəbəli binanın, altıncı mərtəbəsi” kitabını verdi. Nur içində yatsın, yaxşı ki, onu tanıdım.

- Film çəkilişləri nə qədər müddətə bildi?

- Təxminən bir ilə bitirə bildik. Ancaq dedim ki, filmi yaridan sonra dayandırdıq, yenidən çəkdiq. İki dəfə çəkəsi olduq. Daha sonra bir çox problem yaşadıq. Üzərimizdə özümüz-

mə gəlmək istəməmişəm. Bəli, o vaxt böyük bir sevgi vardi, yaşandı və bitdi. Elə orda qalsın o yaşananlar. Fəxrəddin gəlincə, bəli, o mənə aşiq idı, ancaq biz dost olaraq qaldıq. Çəkilişlərdə o qədər bir-birimizə uyğun idik ki, hamı heyran qalmışdı. Filmi izleyənlər “Siz bu sevgini yaşadınız” deyirdi. Amma mən isə bildirmişdim: “Xeyr, biz bunu filmde yaşadıq. Real həyatda elə bir sevgi yaşanmadı”.

- Bəs indi Fəxrəddin bəylə əlaqəniz neçədir?

- (Ah çəkərək gülümşəyir) O, məni o qədər məyus etdi ki, bilmirəm, haradan başlayım. Fəxrəddini çox sevirdəm, onun bir telefonu ilə hər yerə getmişəm. Ancaq o, məni çox, çox qır-

Bir çox ölkədə oldum, amma Azərbaycandan aldığım zövqü heç bir yerde tapa bilmədim. Sonuncu dəfə Azərbaycana iki il əvvəl getmişdim. Bakı o qədər gözəldir ki, o şəhərə heyranam. Hər kəsə paytaxtınızdan danışıram. Neçə-neçə tanıldığım ailəni məsləhətimlə Bakıya istirahətə göndərmişəm. Səmimiyyətimə inanın ki, oradan heyranlıqla dönüblər. Çevrəmdə hər kəsə Bakı sevgisi, Azərbaycan sevgisi aşılımaga çalışıram. Həqiqətən də Bakı Avropadan da gözəldir. Azərbaycandan yaxşı bir layihə gələrsə, gedib orada uzun illər boyunca yaşaya bilərəm. Bunu çox istərdim.

dən asılı olmayan uğursuzluq vardi. Mən orda ayağımdan əməliyyat oldum. 15 gün xəstəxanada yatdım. Daha sonra Fəxrəddin qəzaya dösdü, 15-20 gün o da xəstəxanada yatdı. Rehəmtlik Rasim Ocaqov infarkt keçirdi. O da bir müddət xəstəxanada yatdı. Filmin çəkildiyi müddət o qədər çətin keçdi ki... Hər birimiz üçün çətin idi, ancaq çəkilişlərdən çox zövq alırdıq, uzun olmasından heç kim şikayətlənmirdi. Film yaxşı alınsın deyə, hər kəs dörd ələ sarılmışdı. Bütün bu çətinliklərə baxmayaqaraq, filmin arzulanan nəticəni əldə etdiyini düşünürəm.

- Fəxrəddin Manafov açıqlamalarından birində o zamanlar Meral Konratə çox vurulduğunu, Sizin isə başqasını dəlicesinə sevdiyiniz, boş vaxtınız və pullarınızı o adamı xərclədiyiniz, Bakıdan Türkiyəyə zəng edib saatlarla danışdığını bildirib. Biz Təhminənin sevgisini filmde izlədik, maraqlıdır Meral Konratın şəxsi həyatı necə oldu?

- Bu, çox çətin sualdır. Mən heyatım boyunca özəl münasibətlərimi heç vaxt işime qarışdırıbmışam. Özəl heyatımla heç vaxt gündə-

sığılırını o hazırlayacaq”. Zülfiyə xanım da ilk dəfə bir filmin müsicisini hazırlamaqdən çox xoşbəxt və qürurlu olduğunu vurğuladı. Hələ bu filmin “Təhminə-2” olması məni inanılmaz həyəcanlandırdı. Baxdim, çəkiliş meydançasında “Təhminə-2” yazılı kağızlar var. Yəni, o qədər inandım ki, ağılma başqa şey de gəlmədi. Orada o xanım mahni oxudu. Sorusḍum ki, o, niye mahni oxuyur, bu, nəye lazımdır? Dedilər ki, müsicişləri o hazırladı. Üçün özünü də tanıtım filmində olması lazımdır. Men yənə də, inandım. Nə isə, çəkilişlər bitdi, Türkiyəyə qayıtdım. Oturub gözləyirəm ki, Fəxrəddin mənə zəng edəcək, tekrar film çəkilişi üçün Bakıya qayıdaçağam. Baxdim zəng edib, soruşan yoxdur, özüm Fəxrəddinə zəng etdim. Telefonu bir nəçə dəfə bağlı oldu. Sonra nə isə açdı və dedi: “Narahat olma, hələ ssenari yazılır, biz sənə xəber verəcəyik. Üstündən aylar keçdi, Fəxrəddinlər bər xəber çıxmadi. Zəng edirəm, əlaqə qura bilmirəm. Nə isə bir gün, İstanbulda yaşayışan çox sevdiyim bir azərbaycanlı dostum mənə zəng etdi və “Mərləcim, Azərbaycanda klip çəkilməsən, çox gözəl alınıb” söylədi. “Xeyr, men klip çəkilməmişəm” cavabını verdim. Girib internetdə izləyəndə şoka düşdüm. Mənimle tanış etdikləri Zülfiyə xanımın klipi idı və men də o klipdə oynayırdım. Zəng etdim, heç birini tapa bilmədim. O sənətçi xanıma da, Fəxrəddinə də çox əsəbileşdim. Çox sevdiyim insanın bunu mənə qarşı etməsi, həqiqətən çox təsəssüfləndiricidir. Yəni, mənə belə də deyə bilər: “Meral xanım, biz “Təhminə-2”ni çəkəmli idik, amma olmadı, bunu klipə çevirişik. Yəni, xəberin olsun”. Ancaq onu belə etmədilər. Bir üzər zəngi gözlədim. Heç bir şey etmədilər. Sonra məhkəməyə müraciət etmədəm, ancaq düşündüm ki, bu, mənə yarışmaz, xoş olmaz. O klip gərə ne qonorar alırdım, nə də təşəkkür. Yəni çox, çox incidim. Mənim belə üzüntülerim, təsəssüflərim keçir. Nə isə... Bir gün Bakıdan məni özəl bir jurnalın çəkilişi üçün Bakıya çağırıldılar. Fəxrəddinlər orada qarışlaşdı və ona ne vaxt bu mövzu ilə bağlı sual vermek istəsem də, mövzunu dəyişirdi. Yayındı mövzudan. Mən ona sual verə bilmədim ki, niyə bunu etdim, niyə belə oldu? Ancaq Fəxrəddin mənə qarşı bir neçə dəfə buna bənzər seyler etdi və buna görə ne çox qəlbimi qırı, çox küsmüşəm ondan. Hələ də ona hörmətim, sevgim böyükdür. Ancaq yənə də bir üzr istəməsinə gözləyirəm.

- Ümid edək ki, Fəxrəddin müəllim bizim vasitəmizlə səsini eşıdəcək...

- İnşallah! Ancaq mən o sənətçi xanımdan da üzər gözləyirəm. Onun etdiyi də heç xoşagələn deyildi. Onun orada “Meral xanım, bu müsicişləri mən hazırlayacağam, qüruruyam” kimi danışmasına heç bir mənə verə bilmirəm. Məndən bu cür yararlanmaları heç xoş deyildi.

- Meral xanımın günlük yaşantısı çox maraqlıdır. İstanbulda necə gedir həyatınız, nə işlər görürsünüz?

- İstanbul artıq metropol şəhərə çevrilib, burada yaşamaq çətindir. Ən böyük problemimiz tixaclardır. Bu aralar seriallarda yoxam, çünki açığı, gələn təkliflər arasında bəyəndiyim yoxdur. Açıqlamaq istəməm, ancaq məni sevənlərə çox böyük sürpriz olacaq. Günlərim teatrda keçir. Bir neçə tamaşaçıda oynayıram. Bunnarla yanaşı, akyorluq dərsleri keçirəm. Yeni, gənc və istədəli aktyorlar, aktrisalar yetişdirməyi çox sevirdəm. Onlarla birlikdə olmaq, onlara yeni şəyler öyrətmək mənə zövq verir. Ssenari də yazıram, üzərində işlədiyim çox maraqlı işlərim var. Boş vaxt tapanda idmanla da maşğul oluram.

- Sizinlə görüşməmişdən əvvəl sosial şəbəkələrə baxdım. Olduqca çoxşaylı heyranınız var. Xüsusən də, Azərbaycandan. Sosial şəbəkələrdən sizə gələn mesajları oxuyursunuzmu?

- Təbii ki, oxuyuram. Mən türk vətəndaşı oldum qədər özümü Azərbaycan vətəndaşı kimi də hiss edirəm. Oradakı xalqın sevgisi o qədər gözəldir ki, mən də onları en azı onların məni sevdiyi qədər sevirdəm. Hər gün minlərlə mesaj gelir. Oxuya bildiklərimi oxuyuram. Ancaq ele buradan məni sevənlərə səslənirəm ki, xahiş edirəm, inciməyin. Hər biriniz mənim üçün çox dəyərləsiniz.

- Sonuncu dəfə Bakıda ne vaxt olısunuz?

- Bir çox ölkədə oldum, amma Azərbaycandan aldığım zövqü heç bir yerde tapa bilmədim. Sonuncu dəfə Azərbaycana iki il əvvəl getmişdim. Bakı o qədər gözəldir ki, o şəhərə heyranam. Hər kəsə paytaxtınızdan danışıram. Neçə-neçə tanıldığım ailəni məsləhətimlə Bakıya istirahətə göndərmişəm. Səmimiyyətimə inanın ki, oradan heyranlıqla dönüblər. Çevrəmdə hər kəsə Bakı sevgisi, Azərbaycan sevgisi aşılımaga çalışıram. Həqiqətən de Bakı Avropadan da gözəldir. Azərbaycandan yaxşı bir layihə gələrsə, gedib orada uzun illər boyunca yaşaya bilərəm. Bunu çox istərdim. (Report.az)